

[Merete Aarup]

samme størrelse får lejlighed til at udveksle erfaringer, drøfte løsninger, behandle specifikke emner.

Der er nedsat arbejdsgrupper, hvor medarbejdere fra hele landet behandler emner, f.eks. de hårdt belastede børn, børnemishandling, gadenes børn, forældresamarbejde. Der tages virkelig mange emner op i disse arbejdsgrupper. Og i mange kommuner er der projekter og aktiviteter i gang med forebyggende arbejde rettet mod børn og unge.

Mange forskellige grupper inddrages i arbejdet, som ofte sker på en utraditionel måde, fordi man går på tværs af faggrænser. Man inddrager boligforeninger, frivillige organisationer, klubber og forældrene. Især forældrene er et vigtigt led i arbejdet, for det er jo deres børn, der er tale om.

Man forsøger at styrke det sociale netværk i lokalsamfundet frem for at behandle. Det er noget vi mener er meget væsentligt i det arbejde, der foregår i dag.

Med den udvikling, hvor det er nærpolti, skole- og miljømedarbejdere og konsulenter, der arbejder i marken, væk fra skrivebordene, er der overhovedet ingen grund til, at vi pludselig skal flytte det centrale SSP-udvalg over i Socialministeriet. Man har fundet ud af ude i kommunerne, at man kan arbejde på en mere hensigtsmæssig måde.

For os betyder det noget, at de tre bogstaver, S, S og P, er ligeværdige partnere i dette arbejde. Derfor siger vi: Hvorfor ændre noget, der fungerer godt?

Den konservative gruppe kan tilslutte sig justitsministerens bemærkninger, og jeg skal på gruppens vegne afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der var en enkelt ting i fru Merete Aarups tale, jeg hæftede mig ved. Det var, at forældrene er vigtige i arbejdet, det lagde Det Konservative Folkeparti megen vægt på.

Så vil jeg godt spørge, hvilke tanker fru Merete Aarup har gjort sig om AKF's undersøgelse, hvori det påpeges, at en af årsagerne til, at man vil have ophævet tavshedspligten, faktisk er, at man betragter forældrene som et besværligt led i det nye, lidt strømlinede sociale arbejde, som SSP-arbejdet også lanceres som.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Nu har man jo tidligere på dagen diskuteret hele problemet omkring tavshedspligten, og jeg mener, at den debat var utrolig fyldestgørende.

Jeg mener stadig væk, at som arbejdet foregår ude omkring, har vi mulighed for at få forældrene med i det opsøgende arbejde og med til at danne klubvirksomhed og til at gå aktivt ind vedrørende deres børn i hele arbejdet. Vi har medarbejdere, der kan henvende sig til forældrene og få dem aktiveret vedrørende deres egne børn.

Det foregår i dag på en god måde i kommunerne, og derfor kan jeg ikke se, at vi skal ændre det i den tro, at det bliver bedre at lægge det over i et andet regi end det, det ligger i i dag.

Vi mener, at det godt kan lade sig gøre at få forældrene med i samarbejdet omkring børn og unge og netop i boligområder, få engageret forældrene, sådan at man kan dæmme op for, at børn kommer ud i kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg noterede mig fru Merete Aarups bemærkning om, at der ikke var nogen grund til at ændre ved noget. Det vil jeg da håbe at hendes partifælle justitsministeren bemærkede.

Den anden ting er, at fru Merete Aarup svarede egentlig ikke på det, jeg spurgte om, nemlig hvilke refleksioner fru Merete Aarup har gjort sig over det synspunkt, der er i AKF-undersøgelsen, og som der ikke er nogen der har betvivlet, nemlig at man ønsker at komme af med tavshedspligten og samtykkeerklæringen, fordi det er besværligt at medinddrage forældrene. Som der står i undersøgelsen: Det kunne jo tænkes, at de havde deres egne ideer om, hvordan problemerne skal løses, og nogle andre forslag end forvaltningen. Det forstår jeg at Det Konservative Folkeparti ikke har gjort sig særlige tanker om.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Inden i mig gav det et af de sjældne hop, da fru Merete Aarup sagde, at der jo ingen grund er til at ændre så meget, men det har hr. Carsten Andersen jo spurgt om.